

VYPOŘÁDÁNÍ PŘIPOMÍNEK K MATERIÁLU S NÁZVEM:

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů.

Dle Jednacího řádu vlády byl materiál rozeslán do meziresortního připomínkového řízení dopisem ministra spravedlnosti dne 4. 7. 2019, s termínem dodání stanovisek do 2. 8. 2019. Vyhodnocení uplatněných zásadních připomínek je uvedeno v následující tabulce:

Resort	Zásadní připomínky	Vypořádání
Ministerstvo vnitra	<p>K části první čl. I bodu 34 [§ 83 odst. 2]:</p> <p>1. Zvolenou maximální lhůtu v délce 48 hodin pro průvoz převzaté osoby do České republiky považujeme přinejmenším za riskantní. Příslušníci policie v cizině typicky nedisponují prostředky pro splnění takových lhůt, zejména v případě letecké dopravy jsou odkázáni na nabídku komerčních dopravců a spolupráci poskytnutou předávajícím státem. Dle našeho názoru nejsou ani dostatečně vyjasněny důsledky, které jsou s nedodržením nově stanovené lhůty spojeny, zda by například již na palubě letadla bylo nutné osobu propustit. Mimo vyjasnění výše uvedených skutečností požadujeme pro převzetí z mimoevropských států stanovit lhůtu 72 hodin nebo lhůtu 48 hodin zmírnit nahrazením slova „nejpozději“ slovem „zpravidla“, popř. umožnit výjimku pro nepředvídatelné události („..., ledaže tomu zabrání okolnosti, které nebylo možno před převzetím osoby předvídat“).</p>	<p>Akceptováno</p> <p>Ad. 1 Ustanovení § 83 odst. 2 bude ve smyslu připomínky doplněno. Připomínkové místo se způsobem vypořádání souhlasí.</p> <p>Ad. 2 Ustanovení § 83 odst. 2 bude přeformulováno, v návaznosti na tyto změny bude upraveno také znění ustanovení § 175 odst. 4. Připomínkové místo se způsobem vypořádání souhlasí.</p>

2. Upozorňujeme, že podle Schengenského hraničního kodexu [Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex)], je „*hraničním přechodem*“ přechod určený pro překračování vnějších hranic. Vnější hranice je v rámci České republiky možno překračovat pouze na mezinárodních letištích, pozemní hranice České republiky jsou v celé své délce hranicemi vnitřními. Tomu odpovídá i znění § 2 odst. 2 zákona č. 191/2016 Sb., o ochraně státních hranic České republiky a o změně souvisejících zákonů (zákon o ochraně státních hranic), podle kterého je hraničním přechodem prostor na mezinárodním letišti určený k překračování vnějších hranic (byť se jedná o definici pro účely zákona o ochraně státních hranic). Požadujeme tedy pojem „hraniční přechod“ nahradit slovním spojením „státní hranice“. Písmena a) až c) by bylo možné nahradit např. následujícím zněním:

„a) pokud převoz osoby probíhá prostřednictvím pozemní nebo vodní dopravy, okamžikem, kdy příslušný orgán České republiky převzal osobu od orgánů cizího státu a tato osoba se nachází na území České republiky, nebo

b) v případě leteckého převozu, od přistání na území České republiky.“.

Tyto připomínky považuje ministerstvo za zásadní.

	<p>Nad rámec návrhu [§ 59 odst. 2 a 4]</p> <p>Domníváme se, že s ohledem na poznatky z praxe by měla být řešena také situace, kdy cizí stát neočekává, že by jeho justiční orgány povolovaly použití příslušníka zahraničního bezpečnostního sboru na území České republiky jako agenta pro účely českého trestního řízení, neboť vyřízení žádosti se v této situaci neúměrně protahuje až do doby, kdy využití agenta může zcela pozbyť původního účelu. Požadujeme tedy v § 59 na konec textu odstavce 2 a odstavce 4 doplnit slova „; <i>pokud cizí stát nevyhradil udělení takového souhlasu svému justičnímu orgánu, lze o souhlas příslušného cizozemského orgánu požádat prostřednictvím policie</i>“.</p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	<p>Vysvětleno</p> <p>Úprava obsažená v zákoně o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních vychází z toho, že v případě skrytého vyšetřování jde o úkon právní pomoci, nikoli pouze o úkon mezinárodní policejní spolupráce. Z obdobného konceptu vychází také řada vícestranných a dvoustranných mezinárodních smluv o právní pomoci, jimiž je Česká republika vázána. Požadovanou změnu, byť chápeme její opodstatněnost, není možné učinit bez hlubší analýzy.</p> <p>Připomínkové místo se způsobem vypořádání souhlasí.</p>
Ministerstvo financí	<p>Obecně:</p> <p>Předmětný legislativní návrh má být adaptací evropské právní úpravy, jmenovitě nařízení č. 2018/1727, kterým se obsahově zřizuje Eurojust (dále jen „Nařízení o Eurojustu“). Nařízení o Eurojustu poměrně přísně zakotvuje hlediska pro zpracování údajů, a to též údajů osobních, přičemž v bodě (30) recitálu dovozuje odpovědnost Eurojustu za zpracování podle zásady zákonnosti, podle zásady konkrétních účelů (účelové omezení), podle hlediska relevantnosti a podle zásady důvěrnosti.</p> <p>Tyto zásady jsou napříč Nařízením o Eurojustu striktně sledovány, když je rozlišováno působení Eurojustu na úrovni Unie a na úrovni členských států, jak se podává z recit. (30), (40), (51), (64). Typicky důvěrnost informací (viz Čl. 72, 73 a 76 Nařízení o Eurojustu) má být</p>	<p>Vysvětleno</p> <p>Připomínkové místo se způsobem vypořádání souhlasí.</p>

	<p>dosahována vhodnými opatřeními. To lze dovodit i z Čl. 5 Nařízení č. 2018/1725, které řeší ochranu osobních údajů. Proto máme pochybnosti o tom, že nemá být výslovně do českého právního řádu adaptován Čl. 27 odst. 1 Nařízení o Eurojustu.</p> <p>Pakliže zmíněný Čl. 83 nepředpokládá výslovně pravomoc evropského inspektora ochrany údajů (arg. a contrario k Čl. 84 téhož předpisu), a dokonce recitál (40) Nařízení o Eurojustu výslovně konstatuje existenci „vnitrostátního spisu“, na který se nevztahují pravomoci tohoto evropského inspektora ochrany údajů, tak je nutné pro potřeby řádné aplikace zásady zákonnosti, zásady důvěrnosti atd. odlišit výslovně vnitrostátní úroveň od unijní úrovně. Tedy kupříkladu do § 15 a násl. zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci zakotvit vnitrostátní povahu vedených spisů, což lze taktéž chápat jako výraz (a současně vhodné opatření k realizaci) zásady zákonnosti a důvěrnosti zpracování osobních údajů, neboť i umožnění evropskému inspektorovi ochrany údajů vstup (nahlížení) do těchto vnitrostátních spisů by bylo možno nazírat jako protiprávní či nedůvěrné chování.</p>	
	<p>K části první čl. I bodu 8 [§ 12 odst. 3]:</p> <p>Zdá se, že orgán České republiky má povinnost odmítnout žádost cizozemského orgánu o mezinárodní justiční spolupráci, pokud není zajištěn překlad, nebo není-li zaručena vzájemnost, pokud jde o nevyžadování překladů, a cizí stát ve stanovené lhůtě neuvede podstatné důvody, a to i v případě, kdy by chyběl překlad jediné stránky přílohy nebo pokud by důvody byly zaslány jediný den po lhůtě, třebaže by poskytnutí justiční spolupráce bylo v</p>	<p>Po vysvětlení připomínkové místo změnilo zásadní připomínku na doporučující.</p>

	<p>zájmu České republiky. Řešením by bylo, pokud by orgán České republiky měl možnost odmítnout a nikoliv povinnost odmítnout žádost, tj. slova "žádost odmítne" nahradit slovy "může žádost odmítnout". Změnou textu by byl odstraněn formalismus, resp. zvětšen manévrovací prostor v případech, kdy na tom bude mít orgán ČR zájem.</p>	
<p>Úřad vlády České republiky Odbor kompatibility</p>	<p>K části první čl. I bodu 23 [§ 29]: Nařízení ve svém čl. 8 odst. 2 stanoví, že členské státy informují Komisi a kolegium v případě, že udělí národním členům další pravomoci (nad rámec těch, stanovených v čl. 8 odst. 1). Návrhem dochází k stanovení výčtu pravomocí ve smyslu čl. 8 odst. 2, nicméně postrádáme zakotvení povinnosti informovat Komisi a kolegium. Požadujeme doplnit.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vysvětleno Připomínkové místo se způsobem vypořádání souhlasí.</p>
	<p>K části první čl. II bodu 2 [přechodná ustanovení]: Není zřejmé, proč je jistota setrvání ve funkci stanovena jen pro asistenta národního člena, když nařízení v čl. 80 odst. 2 staví najisto i postavení národního člena. Požadujeme upravit, případně vysvětlit.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Vysvětleno Připomínkové místo se způsobem vypořádání souhlasí.</p>

V Praze dne 23. září 2019

Vypracovala: Mgr. Veronika Magová

Podpis: